отъ бърсяцитѣ носятъ 1) кошуля бѣла на която коринъ-отъ (яката) и предницитѣ на пазухата сетъ везани со бѣли бубакерни конци (памучни конци, пиритликъ). 2) дремадан безъ ракаи, на който предницитѣ на гърдитѣ сетъ везани со цървенъ и модъръ гайтанъ. 3) Кувче или джубе безъ ракави до надъ колѣна дълго, обточено со бѣла, по-дебела отъ гайтанъ вървца; поа отъ кръстотъ на долу набрано, т.е. накършено со клинои отъ 15 до 20 — како у шияцитѣ — широко до 8 аршина диаметръ; на гърдитѣ и тоа етъ везано со цървенъ гайтанъ. 4) надъ кувчето или джубето стои цървениотъ или аленъ поясъ, широкъ до 12 пърсти. 5) горнето алище наречено кепе, тоа етъ отъ църна клашна (шеякъ, аба) не дълго до поясотъ со зашиена при кюшелия якушка (качулъ). 6) о нозѣтѣ отъ колѣната на долу ги обвиватъ со обяла (обуяла, обвиялка, навоща) отъ различни бои, които обвиватъ со дълги вълнени опчагници (опинчагници, върви на царвулитѣ) които държатъ капицитѣ имъ. 7) За капи старитѣ много употребяватъ шапки отъ кожи (калпаци), а младитѣ — цървени валанци, како шопонитѣ. (вж. Мияци и Охридяне)

На бърсячкитѣ руото (по охритски рутица) се състои 1) отъ една конопна кошуля дълга до петицитѣ имъ. Тая етъ отъ най-отговорно (симметрично) везана со вълни и гювезни вълнени конци, а негдѣ годѣ (тукъ тамѣ) и со сърма. Тая има 1/3 на мотомлото (мотовилката, одра равна на дълъгъ съ единъ метаръ) широки ракави, които сетъ по искусно везани или гозени по политѣ. 2) клашеникотъ (сукманътъ) който е дълъгъ до надъ колѣна, на който политѣ и гърдитѣ по пазуата сетъ везани и со клапудии украсени. 3) надъ клашеникотъ идатъ цървениотъ плетенъ поясъ дебелъ до единъ прстъ и дълъгъ до 120 аршина (!), които сами го плетатъ. 4) надъ поясотъ (инина само женитѣ а не и дѣвойкитѣ) цьрна кършияна везана гушя. 5) плетеницата на женитѣ коса покри-